

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๓๙

เรื่องของพระ

ตามแบบแผนตำราของพระพุทธเจ้าที่ทรงเป็นศาสดาสอนโลก ประทานเอาไว้ให้พวกเราได้เห็นได้ยินได้อ่านได้ฟังนี้ เรื่องของพระนี่สถานที่อยู่ท่านไม่ให้หุรหฺรณะอยู่กระต๊อบ ๆ ตามร่มไม้ในเขา ในป่า ในถ้ำไปอย่างนั้น กุฎิก็มีกระต๊อบกระต๊อบไปอย่างนั้น เพราะพระก็มาจากคน คนมีที่อยู่ที่พักพระก็มี แต่มีแบบพระไม่ใช่มีแบบหุรหฺรณอย่างฆราวาสเขามีกัน นี่ละตำรามืออย่างนั้น ไม่ได้หุรหฺร

คิดตั้งแต่พระสรีรศพของพระพุทธเจ้า พระอานนท์ ทูลถามวิธีการปฏิบัติต่อพระสรีรศพเวลาพระองค์นิพพาน อานนท์ มาอยู่ทำไม นั่นฟังซิ อันนี้เป็นเรื่องประชาชนของเขาต่างหาก เรื่องของพระมีแต่ชำระจิตใจ นั่นเห็นไหม อย่างนั้นแล้ว ท่านเอาชนิดหนักมากนะ เอนี้เป็นจุดเอกเขี้ยว ท่านไม่ได้ถือสิ่งเหล่านี้เป็นของสำคัญเหมือนสมัยทุกวันนี้

แต่ พระอานนท์ ท่านก็มีเหตุผลท่านฉลาดท่านก็ทูลถามไว้ หากว่าประชาชนมีกษัตริย์เป็นต้นมาถามวิธีปฏิบัติต่อพระสรีระจะให้ทำอย่างไร พระองค์ก็ทรงแนะนำให้ทำแบบพระเจ้าจักรพรรดิ พันด้วยผ้าขาว ๕๐๐ ชั้นและซับด้วยน้ำมันเวลาจะเผา ท่านบอกไว้เรียบร้อยละเอียดลออ แต่ก็จำไม่ค่อยได้หมดแหละมันนานแล้วไม่ได้ดูตำรา พันด้วยผ้าขาว ๕๐๐ ชั้นชุบน้ำมันเผา กษัตริย์เขามาก็ให้ปฏิบัติตามนั้น พระท่านไม่ได้เข้าไปยุ่งในตำราไม่มี เวลาทรงแนะนำก็แนะนำเพื่อกษัตริย์ เพื่อประชาชนฆราวาสเขาต่างหาก ส่วนพระองค์ก็เลย อานนท์ มาอยู่ทำไม ฟังซิขุเลย

เวลาพระองค์ทรงปลงพระชนม์ว่าจะปรินิพพานจากนี้ไปอีก ๓ เดือน คือเดือน ๓ เพ็ญไปถึงเดือน ๖ เพ็ญ พระทั้งหลายจับเป็นกลุ่ม ๆ ยุ่งกันแต่เรื่องปรินิพพานของพระพุทธเจ้า แต่ พระตีสสะ องค์เดียวท่านไม่ยุ่งกับใคร ท่านเข้าป่า ๆ ตลอด แล้วก็หาเรื่องพระตีสสะไม่มีความจงรักภักดีต่อพระพุทธเจ้า ไปฟ้องพระพุทธเจ้า พระองค์ก็รับสั่งให้มาเฝ้า ว่ายังงัยพระว่ายังงั้น ๆ แล้วเธอเป็นยังงัย ท่านก็ทูลตามนั้นเลย ตั้งแต่ขณะที่ได้ทราบข่าวพระองค์ทรงปลงพระชนมายุสังขารแล้วจะนิพพาน จาก ๓ เดือนนี้ไปถึงเดือน ๖ เพ็ญ ข้าพระองค์กลัวจะไม่ทันเหตุการณ์ที่จะทำความพ้นทุกข์ให้แก่ตัวเอง หากว่าจะหลุดพ้นในระยະที่พระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่นี้ ก็จะมีให้หลุดพ้นในตอนนี้นี้ เพราะฉะนั้นข้าพระองค์จึงไม่ได้สู้สิ่งกับใคร มีแต่จะประกอบความเพียรทั้งวันทั้งคืน

เออ นั่นละ**พระติสสะ** ผู้ใดปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม ผู้นั้นแลชื่อว่าบูชา
 ตถาคต นั่นเห็นไหม นั่นละบูชาตถาคต จับเป็นกลุ่มเป็นก้อนเป็นบ้าไม่เห็นว่าเป็น
 ตถาคตฟังซิ นี่ละตำราเอามาทำให้เห็น พระองค์ทรงชมเชย**พระติสสะ**องค์เดียวเท่านั้น
 นอกนั้นไม่ได้ทรงชมเชย พวกนี้มันมั่วสุมยุ่งกันอะไร เรื่องเกิดเรื่องตายมีมาตั้งกับตั้ง
 กลับตี้นหาอะไร ฟังซิ นั่นพระพุทธเจ้ารับสั่ง นั่นละรับสั่งสมศาสดาทีเดียว เรื่องเกิด
 เรื่องตายมีมาตั้งกับตั้งกลับตี้นอะไร สิ่งที่จะทำตัวให้เลิศเลอให้หลุดพ้นจากกองทุกข์ที่
 ตายกองกันอยู่นี้ทำไมไม่สนใจ ไปสนใจอะไรกับกระตุก เห็นไหมละ

พระองค์ทรงรับสั่งข้อไหนเป็นพุทธพจน์แล้ว โอ้โฮ เต็ดมาก ๆ ทุกประโยคเชียว
 นะ พระไม่ได้เข้าไปเกี่ยวข้องยุ่งเหยิงวุ่นวาย ปล่อยให้ประชาชนเขามีกษัตริย์ มัลล
 กษัตริย์เป็นต้นมาจัดทำ เวลาจะทรงเคลื่อนไหวพระสรีระออกไป ที่แรกออกไปทิศใต้
 เทวดาไม่เห็นด้วย ยกไม้ขึ้น **พระอนุรุทธะ**เป็นแก้วส่องทาง **พระอนุรุทธะ**เก่งทางปริจิต
 วิชา บอกว่าเทวดาไม่ยินดีด้วย เทวดาให้ไปทางทิศเหนือ พอหมუნบีบให้ไปทางทิศนั้น
 ก็ไปเลย นั่นเห็นไหม**พระอนุรุทธะ**บอกเทวดาไม่ยินดีไม่เห็นด้วย เทวดาให้ไปทางนั้น

มีไหมเทวดาฟังซิ นี่ละคู่เคียงของศาสนา พวกอินทร์พวกพรหมพวกเทวบุตร
 เทวดา นรกสวรรค์ชั้นพรหมนิพพาน นี่เป็นองค์ของศาสนาของพระพุทธเจ้าละนี่ พวก
 เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหม พวกเปรตพวกผีเหล่านี้อยู่ในองค์ของศาสนธรรมของพระ
 พุทธเจ้าทั้งนั้น ยกตัวอย่างเช่นอย่างนี้เป็นต้น ใครไม่เห็น ตาบอดทั้งหมด ถ้าเป็น **หลวง**
ตาบัว อยู่นั้นก็**หลวงตาบัว**ตาบอดอยู่นั้นไม่เห็น **พระอนุรุทธะ**องค์เดียว แล้วทำไมจึง
 ยกไม้ขึ้น **พระอนุรุทธะ**บอกว่าเทวดาไม่เห็นดีด้วย เทวดาให้ไปทางด้านทิศเหนือ ใน
 ตำรามี พอไปยกทางนั้นก็ขึ้นเลยไปเลย

พอไปถึงแล้วบรรจุไฟละที่นี้ละ เอ้า ไม่ติดอีก ทำไมจึงไม่ติด ยังรอ **พระกัสสปะ**
พระกัสสปะกำลังเดินทางมาจะมาเฝ้าพระศาสดาเรา ต้องรอ**พระกัสสปะ** **พระกัสสปะ**
 มากี่พริบเองเลยเที่ยวเป็นเองขึ้นเลยเที่ยว พอกราบฝ่าพระบาทของพระพุทธเจ้าแล้วไฟ
 ก็ขึ้นเองพริบเลย

ให้พากันทราบเอาไว้ศาสนาไม่ได้หุหุราทางด้านวัตถุ เรื่องของพระหุหุราทาง
 ด้านจิตใจ หุหุราทางศีล หุหุราทางสมาธิ หุหุราทางปัญญา หุหุราทางวิมุตติหลุด
 พ้น หุหุราทางจิตหลุดพ้นแล้วส่งแสงสว่างครอบโลกธาตุ หุหุราทางนี้ต่างหาก หุหุรา
 อยู่ที่ใจ ไม่ได้หุหุราอยู่ที่อิฐที่ปูนที่หินที่ทรายดังพวกเราเป็นบ้าทำกันอยู่เวลานี้ พอจะ
 ไปสร้างวัดที่ไหนศาลาขึ้นแล้ว กุฏิขึ้นแล้ว ถ้ากุฏิไม่ขึ้นก็วัดไม่เป็นวัด ศาลาไม่ขึ้นวัดไม่
 เป็นวัดแล้ว ศีล สมาธิ ปัญญา ไม่ขึ้นไม่เห็นว่าเป็นวัดหรือไม่เป็นวัด ไม่คำนึงกัน เป็น
 อย่างนั้นซิ

ศาสนาที่มีแต่วัตถุนะเดี๋ยวนี้จะมีศาสนาที่ไหน ไปที่ไหนมีแต่วัตถุ ๆ แหละ งาน นั้นงานนี้งานหาเงิน งานเป็นบ้าหาเงินไม่ได้หาอาหารหารมอะไรเลยนะ ไอ้หลังลายมัน กำลังจุงจุมกโลกเวลานี้ โลกกำลังเป็นพินเป็นไฟเพราะไอ้หลังลายนี้ เขาผลิตขึ้นมาเพื่อ เป็นประโยชน์ ความสะดวกสบายเวลาติดต่อกำขายหรือไปมาหาสู่ ความคิดความอ่าน อะไรใช้อันนี้เป็นเครื่องมือสำหรับใช้ เดี่ยวนี้เอาเป็นเครื่องโลกเป็นความโลภอย่างนั้น ละ ความโลภความโกรธราคะตัณหาใส่เข้าไปตรงนั้นแล้วเป็นไฟไปหมดเลย

ไอ้หลังลายเป็นตัวใหญ่ เดี่ยวนี้เป็นอย่างนั้นนะ ไอ้หลังลายไม่ได้มาเป็นความ สะดวกให้แก่โลกนะเวลานี้ กลับเป็นเรื่องไฟเผาโลกไป เพราะโลกรู้เท่าไม่ถึงการณ์ พูด อย่างนี้ใครจะว่าเป็นบ้าเอ้าวาชิ โลกร้อนขนาดไหนเวลานี้ ปาดงพงพรมีเหลืออะไร ไอ้ หลังลายเอาแหลหมด เป็นมันสำปะหลัง เป็นอ้อยเป็นอะไรขึ้นหมด ดงเหล่านี้ไม่มี เหลือแหละ ดงไหนก็ไปซิเวลานี้พวกป่าไม้ที่รักษาป่าจนฆ่าตัวตาย มันด้านทานพวก ยักษ์พวกผีพวกตัวโลภนี้ไม่ไหวไม่ทัน ก็ฆ่าตัวตายก็มีไม่ใช่เธอหนังสือพิมพ์เขา ประกาศลั่นอยู่นั้น เป็นอย่างนั้นแล้ว

มีมาสำหรับใช้สอยด้วยความจำเป็นเท่านั้น ไม่ได้มีมาเพื่อความสังหารโลกแบบ นี้ เดี่ยวนี้เป็นทั่วโลกนะ ไม่ใช่เป็นเฉพาะบ้านเราเท่านั้นนะ เป็นทั่วโลก ต่างคนต่างติดต่าง ดิ้น ต่างคนต่างจะเอาให้สมใจ เอาให้พอ ๆ มันไม่พอซิดัณฑา ใส่พินเข้าไปหาไฟให้ไฟ พอมีไหม ใส่เข้าไป พินมีเท่าไรใส่เข้าไป ให้ไฟพอกับพินไม่มีทาง อันนี้เรื่องความโลภ จะพอกับวัตถุต่าง ๆ ที่เอาไปบูชาความโลภนี้ไม่มีเมืองพอ ได้เท่าไรยังเป็นบ้า ยิงบ้า หนักเลย โลกกำลังเป็นบ้าทางธรรมเมื่อไร มันไม่ได้ฟังอรรถฟังธรรมนี้มา มาวัดมาวาก็ มาแบบนั้นแหละ มาแบบกิเลสใส่หัวมาไม่ได้เอาธรรมใสมานะ เพราะฉะนั้นถึงได้ว่าชิ อย่างเมื่อวานนี้ก็ได้ว่า มันเป็นอย่างนั้นจริง ๆ จะให้ว่ายังไง ถ้าจะพูดภาษาของโลกก็ว่า อดไปทนมาทนไม่ไหวก็เอาเสียบ้าง ว่าอย่างนั้นแหละ ดูที่ไหนดูได้เมื่อไร นอกจากไม่ดู หลับหูหลับตาไปชนไปอย่างนั้น

ถ้ามองดูอรรถดูธรรมแล้วโลกนี้ทำไมจะไม่ร่มเย็น ใครฉลาดยิ่งกว่าพระพุทธเจ้า สอนโลกเพื่อความร่มเย็น นี้ไม่ได้สนใจกับธรรมของพระพุทธเจ้านั้นซิ มันสนใจกับเทว ทัตถึงเผากันอยู่ตลอดเวลา ธรรมมีเมื่อไร ทุกวันนี้จะไม่มีธรรมนะ ว่าพุทธศาสนา ๆ มี แต่พุทธ ๆ ในลิ้นเฉย ๆ หัวใจไม่ได้เป็นพุทธ

เราดูข้างนอกนั้นก็เห็นได้ชัด นักภวานาดูข้างในนี้ยิ่งชัดเข้าไป เรื่องตัวนี้ตัว กระจายโลกให้เดือดร้อนวุ่นวาย อยู่กับหัวใจ ๆ ของแต่ละดวง ๆ ตัวนี้ตัวเป็นตัวไฟเผา ไหมโลกนะ ตัวนี้มันติดมันดิน เรารู้เท่าไม่ถึงการณ์และไม่รู้ไม่สนใจดูมันด้วยนะ เพราะ ฉะนั้นมันถึงสนุกเผาโลกชิ ถ้าดูจ่อกันเข้าไปมันแสดงเปลวยังงี้ ๆ ดูเข้าไป ๆ ดูเข้าไป

ดับเข้าไป ๆ ฟาดเสียดับพริบไม่มีอะไรเหลือ อะไรมาดี้น สามแดนโลกธาตุเหมือนไม่มี เพราะมีตัวเดียวเท่านั้นที่กวานโลก ตัวนี้ดับลงไปแล้วไม่เห็นมีตัวใดมากวน ให้มันเห็น อย่างนั้นซึ้งเอามาพูดได้ธรรมะพระพุทธเจ้านะ พูดเฉย ๆ ปาว ๆ ได้เหอ ให้มันเห็น ทั้งพื้นทั้งไฟทั้งน้ำทั้งท่า เห็นทั้งความร่มเย็นทั้งของความทุกข์หมั่นตทุกข์ด้วยชีในหัวใจ ดวงเดียว จำเท่านั้นแล้วมันเห็นหมด

นั่นละธรรมพระพุทธเจ้าเอามาสอนโลก เอาอันนั้นมาสอนนะ ไม่ได้เอาแบบ หลับหูหลับตามาสอนมาปฏิบัติกันดังที่ชาวเราทำทุกวันนี้ โห มันน่าสลดสังเวชนะ ยิ่ง จวนตายเท่าไรยิ่งทำให้เป็นห่วงโลกมากนะ ทำไมเป็นอย่างนั้น พูดถอดออกจากหัวใจ พูดนะ แทนที่จะมาเป็นห่วงเจ้าของกลับไม่มีห่วง ไม่มีก็บอกไม่มีจะให้ว่ายังไง มีก็บอก ว่ามี ไม่มีก็บอกว่าไม่มี ใครจะว่าบ้าก็ว่า หรือจะฟ้องเป็นสังฆาฯ ปาราชิก หาว่าอวด อุดริมนุสสรธรรม ใครจะมาฟ้องก็มาฟ้องซิ นรกลูกโทษสำหรับหลวงตาบัวนะ เราจะ โดดเข้าทันทีเลย ไม่ต้องเปิดประตูแหละนรกนะ เราเดินเข้าไปเลยเทียวถ้าพูดเหล่านี้มัน ผิดไปนะ เราพูดด้วยความเมตตาสงสารโลกต่างหาก เราไม่ได้พูดเพื่อความโอ้อวดนี่นะ สงสารก็บอกว่าสงสาร วันหนึ่ง ๆ ตัวเป็นกงจักรอยู่หยุดเมื่อไร

เมื่อวานนี้ก็ไปโน้น เอาของไปแจกทางโน้น นั่นเห็นไหม ข้าวสารนี้ละศรัทธา ใหญ่นี้ละเอาไปแจกทางโน้น จากนั้นก็เตลิดไปตุตติกใหญ่เสร็จเรียบร้อยแล้ว ๑๑ ล้าน กว่าตีกหลังนี้ เรียบร้อยแล้ว ยังเปอร์เซ็นต์เดียว คือเขารอให้สีมันดับกลิ่นเสียก่อนของ ยังเอาขนเข้าไม่ได้ แล้วก็มีการจกบานสองบานที่ยังไม่เสร็จ ไปเทียวดูหมดเมื่อวานนี้ เพราะไปดูครั้งสุดท้ายในตีกหลังนี้นะ ต้องไปดูหมดไม่บอกเขา ต้อม ๆ ไปเลย เอาของ ไปแจกแล้วก็เตลิดเลย เพราะเงินงวดสุดท้ายจ่ายหมดแล้วนี่นะ สมบูรณ์ร้อยเปอร์เซ็นต์ แล้ว เราจ่ายร้อยเปอร์เซ็นต์แล้วไปเมื่อวานนี้ เมื่อยังเห็นมีอะไรอยู่นิด ๆ หน่อย ๆ จะ ว่าเปอร์เซ็นต์หนึ่งก็ไม่เท่าเปอร์เซ็นต์แหละ ถ้าคิดถึงตีกทั้งหลังที่สร้างมาแล้วก็ยังไม่ เหลือเปอร์เซ็นต์แหละ กระจกที่ยังไม่ติดเขาก็จะติด กำลังจะติดอยู่แล้วเขาเตรียมอยู่ แล้ว

แล้วเงินที่ส่งมานั้นจ่ายให้เขาหมดแล้วเหอ ยัง ยังเท่าไร ยัง ๑ แสนบาท เพื่อที่ เขาจะติดอันนี้เรียบร้อยแล้วถึงจ่าย มันต้องอย่างนั้นซิ เอาเงินให้เขา ๑ แสนบาทแล้ว กลับมาขยำหัวเจ้าของ ให้เขาไปก่อนนะ โอ๊ย ยังไม่ไห้เขาว่า คือยกไว้แสนบาทให้เขาทำ อะไรเรียบร้อยหมดแล้วก็เข้าอยู่ โอ๊ย ใหญ่ มัน ๓ ชั้น ห้องไม่ทราบวาก็ห้อง ยาวใหญ่ กว้าง กว้างขนาดนี้แล้วกว้าง ว่าศาลานี้ ความยาวยาวกว่านี้อีก ยาวกว่าศาลาหลังนี้อีก ความกว้างดูจะขนาดเดียวกัน ถ้าว้าแคบก็จะแคบกว่ากันอย่างมากเพียงห้องเดียว ถ้าว้า

แคบกว่ากันนะก็ประมาณห้องเดียว แต่ความยาวยาวไปอีก เขาก็ยิ้มแยมแจ่มใสเพราะเรื่องสมบูรณ์ทุกอย่างแล้ว

เงินเราขนงานตลอด ได้ดูเขาหลายครั้งอยู่นะ เงินขนงาน งานไม่ก้าวเงินก้าว เงินขนงานก็ดูเอาเรื่อย เขาก็ไม่กล้าตอบอะไรแล้วเพราะถูกของเรานี่นะ เราดูเอา เงินจุเข้าไปตลอด ว่าอะไรมาส่งปั๊บ ๆ แล้วของเป็นยังไงจึงเป็นอย่างนี้ อันนั้นขาดอันนี้เงิน ไม่ได้ขาดได้เงิน พระเจ้าแผ่นดินทั้งองค์ ๆ นี่นะ ทำไมจึงมาทำอย่างนี้ จูเข้ายังงั้นซิ เขาก็หมอบละชิเขาผิดจะว่าไง เพราะฉะนั้นที่ไปจ่ายเงินไปร้อยเปอร์เซ็นต์ เป็นงวดสุดท้าย ร้อยเปอร์เซ็นต์แล้ว พอจ่ายแล้วถึงติดตามไปดู ยังเหลืออยู่กระจกแผ่นสองแผ่นนิด ๆ หน่อย ๆ เราก็ถามเงินที่ส่งมานั้นจ่ายให้เขาหมดแล้วหรือ โอ๊ยยังไม่หมด ยังเหลือเท่าไร ยังเหลืออยู่แสนหนึ่งเพื่อให้เขาทำอันนี้เสร็จเรียบร้อยแล้วถึงจะให้

ต้องอย่างนั้นซิ ให้เขาเอากินหมดแล้วไม่ทำให้จะว่าไง จะมาเดือดร้อนหลวงตา บัวอีกนะ ว่างั้นแหละ เพราะตีกหลังนี้มันเปลี่ยนข้างตั้งสองข้างสามข้าง เปลี่ยนชุดกันนะ แล้วเงินเรามันกินไปเรื่อยนี่ เปลี่ยนเท่าไรก็กินไปเรื่อยไม่ได้ลดลงนี่เงิน เปลี่ยนชุดเท่าไรก็กินกันไปเรื่อย อันนั้นขาดอันนี้เหลือ ยังอันนั้นอันนี้ คนนั้นทำค้างไว้ยังงั้น คนนี้ทำค้างไว้ ไม่มีใครรับผิดชอบ สุดท้ายก็ หลวงตาบัวไปรับผิดชอบ แล้วเพิ่มเงินขึ้น ๆ ตามช่างที่มาเป็นชุดต่าง ๆ นั้นเห็นไหม อย่างนั้นแล้ว เพราะฉะนั้นถึงได้ดูละชิ นี่เรียกว่าเงินขนงาน งานอะไรเงินพร้อมแล้ว ๆ ส่งถึง ๆ สิ่งที่ไม่สมบูรณ์ตามเงินละชิก็ดูเอา แต่เมื่อวานนี้สมบูรณ์ละ ยังเหลืออีกนิดหน่อยสองสามแผ่น ยังเหลือเงินอีกแสนบาทเออ คุ่มค่ากันเราก็ออย่างนั้น เราไปดูแล้วนี่ จากนั้นมาก็กลับเลย

ที่พิจิตรยังจะใหญ่กว่านี้อีกนะ อันนั้นเราจะว่าอย่างน้อย ๑๕ ล้าน เพราะ ๓ ชั้นสมบูรณ์เต็มที่แล้ว ๓ ชั้นใหญ่ อันนั้นมีสงฆ์อาพาธด้วย ประชาชนฆราวาสก็อยู่ด้วยกันกับสงฆ์อาพาธด้วย เพราะเป็น ๓ ชั้น อยู่ได้ด้วยกันทั้งนั้น แล้วก็พวกปลาด้วย มีทุกอย่างนั้นแหละขอให้มตี๊กเถอะ จะมีทุกอย่างเต็มอยู่ในนั้น ตีกอุบัติเหตุ จ.อุดรธานี เตี่ยนี่ไม่ได้ว่าตีกอุบัติเหตุ อะไร ๆ ก็มาเต็มอยู่นั้นจนหมอวังเข้ามาหาเรา เราบอกเรา ยังไม่เล่นด้วยว้างเลย ตีกหลังนี้เราทำให้ไม่รู้กี่ครั้งก็หนแล้ว ตรงไหนไม่พอเราให้ ๆ หมดแล้วเปิดโล่งหมด เราให้เปิดอกให้ตั้งแต่สร้างที่แรก เอ้า ตีกหลังนี้ขาดอะไร ๆ ในบริเวณนี้ให้ขอมาเราจะให้หมด เขาขอเต็มยันเราให้เต็มเหนียว จากนั้นมาอันไหนไม่ดี เขาขอเพิ่มเติมอีกเราให้ ๆ แล้วเมื่อสองสามวันนี้มาขออีกกว่าคนล้น จะขอต่อไปไหนอย่ามาอยู่ ครังนี้ยังไม่ให้ยุ่งว้างนั้น เป็นงั้นนะไม่เหมือนใครนะ

พูดตรงไปตรงมา นี่ภาษารธรรมเป็นอย่างนั้น บอกว่ายังไม่ให้ยุ่งเวลานี้ เรายุ่งทางอื่นหนักพอแล้ว อันนี้มันหลายครั้งแล้วนี่นะตีกหลังนี้ละ เครื่องอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้เต็ม

สมบูรณ์แล้วยังต้องมาขออีกว่าเพิ่มเติมที่หลังอีก ให้อีก ๆ อยู่ยั้ง ถ้าพูดตามความสมบูรณ์ในต่างจังหวัดของโรงพยาบาลต่าง ๆ นี้โรงพยาบาลอุดรเป็นที่หนึ่ง หมอเขาก็มาชมด้วยกันหมด มาประชุมหมอที่โรงพยาบาลศูนย์อุดร ทุกจังหวัดมาทุกภาคมาประชุมกันเขาก็ได้ชม หรือเขาชมเอาจุกหลวงตาบัวไว้ก็ไม่รู้ละ เขาบอกว่าโรงพยาบาลนี้เป็นที่หนึ่ง ยกเว้นโรงพยาบาลใหญ่นั้นเสีย โรงพยาบาลต่างจังหวัดอันนี้เป็นที่หนึ่ง

ไม่เป็นที่หนึ่งยังงี้เครื่องมือเป็นล้าน ๆ เครื่องมือทันสมัยนะ เช่นอย่างเอกซเรย์คอมพิวเตอร์อย่างนี้ที่ไหนมี ยกเว้นที่ศรีนครินทร์เท่านั้น นอกนั้นมีที่ไหน เครื่องทำตา เครื่องอะไรประกอบต่าง ๆ มีแต่เครื่องราคาเป็นล้าน ๆ เราหามาบ่อยเมื่อไร ห้องผ่าตัดเป็นบางห้องเรยกให้ทั้งห้องเลย ให้หมดเลย ห้องนั้นเป็นล้าน ๆ ห้องผ่าตัดห้องเดียวเท่านั้นเป็นล้าน ๆ ให้ทั้งเครื่องมือให้อะไรให้หมดเลย ถ้าว่าให้หมดแล้วให้หมดเป็นล้าน ๆ ห้องผ่าตัดห้องเดียวเท่านั้น เราให้มาก ถ้าพูดถึงเรื่องมากให้มากจริง ๆ โรงพยาบาลนี้มีแต่เครื่องมือที่ทันสมัย ๆ ทั้งนั้น

เมื่อวานนี้ก็สอนหมอเล็กน้อย ตึกหลังนี้เราทำไว้เราไม่ได้ทำไว้เพื่อหน้าบั้งใส่คนไข้ละ นั้นเวลาสอนเห็นใหม่ละ อย่างนั้นละ ยิ้มแย้มแจ่มใสต่อคนไข้ซิ มารยาทต้องไปที่หนึ่ง การติดต่อต้อนรับผู้จนตรอกจนมุม พวกนี้พวกมาพวกจนตรอกจนมุมนะมาหาเรา เราเป็นผู้ที่จะรับบรรเทาทุกข์ให้เขาได้รับความสุขความสบายบ้างมาน้อยเพียงไร ให้เป็นหน้าที่ของเรา ตั้งแต่มารยาทให้ออกด้วยความสวยงาม ด้วยความเมตตาละ อันนี้ละเป็นถูกที่หนึ่ง โอสถอันนี้มารยาทนี้เป็นที่หนึ่งให้ออก จากนั้นถ้ามีหยุกมียาคอยดูแลรักษาด้วยวิธีไหนเอาให้เต็มเหนี่ยวสมกับเขามาพึ่งเรา

คนไข้ก็มาพึ่ง ญาติคนไข้ก็มาพึ่ง หน้าเหี่ยวแห้งไปหมด นับแต่คนไข้ลงมาหาญาติไม่มีหน้าไหนยิ้มแย้มแจ่มใสแหละ มาหาเราเพื่อลมหายใจจากเรา เราจะให้ลมหายใจแบบไหนกับเขา หรือเอาแบบหน้าบั้งใส่เขาหรือ พูดตรง ๆ อย่างนี้แล้ว ให้ทราบนะโรงพยาบาลกับโลกอยู่ด้วยกันนะกับโลกสงสาร ถ้าไม่มีคนเข้าโรงพยาบาลปลูกไว้ก็เป็นโรงพยาบาลร้างไม่เกิดประโยชน์นะ มันอาศัยซึ่งกันและกัน เต็มเหนี่ยวนะ เพราะฉะนั้นจึงต้องให้เห็นใจกัน พึ่งพาพึ่งอาศัยกัน ไม่สอนมากแหละสอนย่อ ๆ เมื่อวานนี้ จากนั้นก็กลับมาเลย อยู่ยั้ง ๓๐ นาทีเท่านั้น มาถึงนี้ก็ค่า

ไปเรื่อยสอนเรื่อยสอนหมอ เพราะหมอไม่รู้ศีลธรรมก็มีเยอะนี่นะใช้เล่นเมื่อไร หมอหยังในความรู้อของเจ้าของว่าเป็นหมอ เหมือนกับว่าวิชาความรู้ของหมอนี้เลิศเลอ ยิ่งกว่าความรู้ของพระพุทธเจ้าที่พ้นจากกิเลสไปแล้ว มีมากต่อมาก เพราะฉะนั้นหมอจึงหยังไม่ค่อยเข้าศาสนา เห็นว่าศาสนาเป็นของต่ำช้าเลวทรามไป ยิ่งกว่าความรู้ของเราที่

เรียนมาจากความเป็นหมอมันมีมาก เราพูดตรง ๆ อย่างนี้เราใส่เปรี้ยว ๆ หลายหนแล้วนี้ ไม่ได้มาพูดให้ฟังเฉย ๆ หมอจึงไม่ค่อยเข้าศาสนา เพราะหมอยังในความรู้ของตัวเอง

ความรู้นี้เป็นความรู้ของกิเลสที่ผลิตให้ต่างหาก ไม่ใช่ความรู้ของธรรมที่พระพุทธเจ้าผลิตให้ณะ ผิดกัน ความรู้อันหนึ่งเหนือโลก ความรู้พระพุทธเจ้าเหนือโลก ความรู้อันนี้อยู่ใต้อำนาจของกิเลสต่างหากจะวิเศษวิโสอะไร ก็เป็นวิชาแขนงหนึ่ง ๆ เหมือนกับวิชาทางโลกที่เขาใช้กันนั่นเอง ไม่เห็นมีอะไรผิดแปลกกัน จะเอาอะไรมาหยิ่งมันหากหยิ่งในหัวใจเจ้าของคนมีกิเลสนั้นละ แต่เราพูดอย่างนี้เราไม่ได้ตำหนิหมอทั่วไปนะ ผู้ดีมี แต่หากผู้เป็นอย่างนี้มีจำนวนมาก หยิ่งในความรู้ของเจ้าของ ว่ามีเกียรติ ความรู้ทางหมอนี้โลกเขาให้เกียรติ ตั้งแต่เริ่มเรียนหมอเขาก็เริ่มให้เกียรติแล้ว ยิ่งมาเป็นหมอด้วยแล้วเลยกลายเป็นอะไร ๆ ไป เพราะที่ภูมามันสูงขึ้น ๆ จิตใจจึงต่ำลง

นี่ชอกแซกจะว่าไง หากไม่พูดเฉย ๆ ถึงวาระพูดถึงจะนำมาพูด ถ้าไม่ถึงวาระพูดก็เหมือนไม่รู้ ผ่านไป ๆ เข้าลิ้นชัก ๆ หมดเลย เหมือนไม่รู้ไม่เห็น ทั้ง ๆ ที่รู้ได้เห็น อยู่อย่างนั้น ตาบอดหูหนวกไปอย่างนั้นละ

นี่เราได้เตือนหมอบรรดาลูกศิษย์ลูกหา เฉพาะอย่างยิ่งศิรราชเราเตือน หมอใหญ่ ๆ พวกศาสตราจารย์ ๆ เราเป็นหมอเป็นศาสตราจารย์ ขอให้ศาสนาของพระพุทธเจ้า ซึ่งเป็นของเลิศเลอนี้ นำออกเป็นคติตัวอย่างเคียงข้างกันไปกับหมอนะ เราว่าอย่างนี้ คนใช้ถึงเคารพนับถือ และการปฏิบัติคนใช้ก็สนิทถ้ามีธรรมแทรกนะ ถ้ามีแต่ความรู้ธรรมดา ก็เหมือนคนพูดทั่ว ๆ ไปนั่นแหละ รีดกันกินไถกันกินได้สบายเหมือนกัน หมอเป็นพ่อค้ามีน้อยเมื่อไร ว่าอย่างนี้แล้ว ว่าตรง ๆ อย่างนี้ ถ้ามีธรรมแทรกแล้วมีเมตตาพร้อมกันไป นี่เราก็สอนสอนหมอ หมอใหญ่ ๆ พวกศาสตราจารย์นั่นแหละ ก็ลูกศิษย์เราทั้งนั้นนี่ โรงพยาบาลไหนไม่มีลูกศิษย์ไม่มี โรงพยาบาลใหญ่ ๆ ในกรุงเทพฯ นะมีแต่ลูกศิษย์ทั้งนั้นพวกศาสตราจารย์ ๆ ก็สอนได้ละซิ ลูกศิษย์กับอาจารย์สอนกันไม่ได้มีอย่างเหวอ ต้องสอนได้ ไม่ได้ก็เอา ก.ไก่ สอนเข้าไปซิ

วิชาเป็นอย่างนั้นแหละ แต่เดี๋ยวนี้รู้สึกว่ามีหมอหันหน้าเข้าวัดกันเยอะนะ วิชาพาให้ล้มตัวเป็นได้ เข้าใจว่าเป็นความรู้ที่วิเศษวิโสยิ่งกว่าความรู้ของธรรมไปเสีย เห็นศาสนาเป็นของเล่นไป เห็นความรู้ของเราสูงกว่าศาสนาไป ความรู้ของกิเลส อันหนึ่ง ความรู้ของวิมุตติธรรม ความหลุดพ้นจากโลก ต่างกันขนาดไหน จะมาเทียบเคียงกันไม่ได้แหละ เหมือนอึ่งกับข้างพุดง่าย ๆ เทียบกันไม่ได้ ผู้ที่ท่านเป็นจอมปราชญ์ทรงธรรมของพระพุทธเจ้าไว้ท่านไม่เยอหยิ่งจองหอง ท่านไม่ให้รู้ตัวเสียด้วยนะ ไม่ค่อยรู้ง่าย ๆ นะคนมีธรรมในใจ เป็นผู้ทรงอรรถทรงธรรมจริง ๆ แล้วเรามองยากนะ ไม่ค่อยรู้แหละ

ส่วนมากมักเป็นหุหนวกตาบอดไปเรื่อย ๆ เหมือนไม่รู้ไม่ชี้ไปเสีย นอกจากถึงวาระที่จะนำออกสนามหรือเวทีนั้น ท่านจะนำท่านนำได้อย่างนั้น ถ้าธรรมดาแล้วเหมือนคนธรรมดาเราเลย ไม่รู้ พระธรรมดา เหมือนพระธรรมดาเราไม่รู้ ส่วนภายในของท่านเป็นยังไง สว่างครอบโลกธาตุนั้น ฟังซิ นั่นละความรู้ของผู้สิ้นกิเลสเป็นอย่างนั้นนะ ครอบโลกธาตุ ความสว่างกระจ่างแจ้งเป็นอยู่ในหัวใจ ช่างออกไปจากหัวใจนี้ครอบโลกธาตุ แต่นี้ตาไหนมันก็คนตาบอดทั้งหมดไม่เห็นความสว่างไสวของท่านละซิ เห็นแต่ท่านองค์เดียว ท่านก็ไปองค์เดียว ร้องค์เดียว เห็นองค์เดียว หลับตาไปองค์เดียวนะซิ

เอาละพอ